

Beantwoording Kamervragen 2019Z08903 (ingezonden 30 april 2019)

Vragen van het lid Omtzigt (CDA) aan de staatssecretaris van Financiën over een ouder die tot de Raad van State moest doorprocederen om de kinderopvangtoeslag van 2013 en 2014 te krijgen, en nog lopende zaken van ouders.

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van de uitspraak van de Raad van State van 24 April 2019, waarin de Raad van State de besluiten van de Belastingdienst om de kinderopvangtoeslag stop te zetten en op nul te zetten voor 2013 en 2014 vernietigt, de ouder de facto kinderopvangtoeslag toekent over die jaren, de ouder immateriële schadevergoeding toekent en de Belastingdienst veroordeelt tot het betalen van griffierecht en proceskosten?¹

Antwoord vraag 1

Ja.

Vraag 2

Hoe beoordeelt u het feit dat in deze CAF 11-zaak, waarover zo vaak gesproken is en waarover toegezegd is opnieuw naar de dossiers te kijken, deze ouder helemaal tot de Raad van State diende te procederen, tegen nota bene de landsadvocaat, om kinderopvangtoeslag te krijgen?

Antwoord vraag 2

De uitvoering van de regeling inzake de kinderopvangtoeslag is opgedragen aan de Belastingdienst/Toeslagen. De Belastingdienst/Toeslagen is belast met het toekennen, uitbetalen en terugvorderen van de kinderopvangtoeslag. De Belastingdienst is daarbij gehouden aan wet- en regelgeving, beleid en jurisprudentie. Het staat de Belastingdienst/Toeslagen niet vrij om daar naar willekeur van af te wijken.

De juridische beoordeling kan soms knap ingewikkeld zijn. Dat blijkt ook uit deze zaak. De rechtbank oordeelde voor beide in geschil zijnde jaren in het voordeel van de Belastingdienst/Toeslagen. In uitspraak op het hoger beroep door belanghebbende tegen de rechtbankuitspraak gaf de Raad van State het gelijk voor beide jaren aan belanghebbende. De Raad van State introduceert daartoe twee nieuwe rechtsregels. Namelijk ten eerste dat een verschil tussen de totale kosten en de betaalde kosten dusdanig klein kan zijn dat het niet in de weg staat aan het recht op kinderopvangtoeslag. Daarbij is nog van belang de omvang van en de regelmaat waarmee de betalingen maandelijks plaatsvonden en het feit dat maandelijks naar aanleiding van de factuur werd betaald. Op de tweede plaats dat onder omstandigheden evenmin in de weg staat aan het recht op kinderopvangtoeslag het niet volledig betalen van de kosten van kinderopvang ten gevolge van het stopzetten van de voorschotten.

De uitkomst in deze zaak acht ik overigens alleszins redelijk. De Belastingdienst past de nieuwe jurisprudentie zoals gebruikelijk toe vanaf datum uitspraak (24 april 2019) op alle niet nog niet onherroepelijk vaststaande beschikkingen en toekomstige gevallen.

In dit verband merk ik nog op dat aan de ingestelde adviescommissie onder meer het volgende is gevraagd: "Welke beleids- en beoordelingsruimte heeft de Belastingdienst/Toeslagen naar het oordeel van de Adviescommissie in de verdere afhandeling van de zogenoemde CAF11-zaken en in aanverwante zaken, mede in het licht van de uitspraak van de Raad van State van 24 april 2019, en wat kan hierbij als een voor alle betrokkenen passende oplossing worden gezien? De Adviescommissie wordt hierbij uitdrukkelijk gevraagd zowel de doorwerking naar de nog lopende zaken als naar de onherroepelijk vaststaande zaken te bezien"

¹ Uitspraak 201710375/1/A2, zie <https://www.raadvanstate.nl/@115017/201710375-1-a2/>

Vraag 3

Is het u ook opgevallen dat deze zaak behandeld is op 9 oktober 2018 (toen hierover meerdere Kamervragen gesteld waren) en de Belastingdienst bij de behandeling toezegde om over 2013 nog een keer naar de bankafschriften te kijken, en als daaruit zou blijken dat voldoende is betaald, consequenties te trekken? Herinnert u zich dat de staatsraad concludeerde dat dat binnen twee weken kan en dat de Belastingdienst vanwege een relatief klein verschil persisteert in volledige afwijzing van de hele kinderopvangtoeslag over 2013?

Antwoord vraag 3

Uit de uitspraak van de Raad van State blijkt dat de zaak ter zitting is behandeld op 9 oktober 2018. Met name over het jaar 2013 was de rechter kritisch omdat uit bankafschriften uit het dossier zou blijken dat de facturen wel waren voldaan en er dus wel een recht op toeslag zou bestaan. Over het jaar 2013 had de Belastingdienst/Toeslagen een verschil geconstateerd van tussen de € 115 en € 215, afhankelijk welke overzichten als uitgangspunt werden genomen. Ter zitting is door de Landsadvocaat aan de rechter voorgesteld dat de Belastingdienst/Toeslagen nog eens naar de bankafschriften kijkt en beoordeelt of de berekening van de rechter dat daaruit blijkt dat voldoende is betaald juist is en de rechter daarover binnen twee weken te berichten. Dit is gebeurd en vervolgens heeft de Landsadvocaat tijdig aan de rechter laten weten dat er een verschil blijft van € 115. Gelet op de toenmalige stand van de jurisprudentie leidde een dergelijk verschil tot de constatering dat er geen recht op kinderopvangtoeslag bestaat. De jurisprudentie stond destijds alleen een afrondingsverschil toe, zoals de Raad van State ook zelf in zijn uitspraak aanhaalt. In de uitspraak van 24 april 2019 komt de Raad van State, zoals in het antwoord op vraag twee toegelicht, met een ander rechtsregel.

In dit verband merk ik nog op dat aan de ingestelde adviescommissie onder meer het volgende is gevraagd: "Welke beleids- en beoordelingsruimte heeft de Belastingdienst/Toeslagen naar het oordeel van de Adviescommissie in de verdere afhandeling van de zogenoemde CAF11-zaken en in aanverwante zaken, mede in het licht van de uitspraak van de Raad van State van 24 april 2019, en wat kan hierbij als een voor alle betrokkenen passende oplossing worden gezien? De Adviescommissie wordt hierbij uitdrukkelijk gevraagd zowel de doorwerking naar de nog lopende zaken als naar de onherroepelijk vaststaande zaken te bezien".

Vraag 4

Hoe beoordeelt u de houding van de Belastingdienst en van de landsadvocaat in deze zaak?

Antwoord vraag 4

De Belastingdienst/Toeslagen heeft samen met de Landsadvocaat in het hoger beroep bij de Raad van State geopereerd conform de stand van de jurisprudentie. Ik verwijs in dit verband ook naar de antwoorden op de vragen twee en drie.

Vraag 5

Heeft de Belastingdienst begrepen wat de Ombudsman bedoelde met de titel 'geen powerplay, maar fairplay' in zijn vernietigende rapport² dat hij over deze zaak schreef in 2017?

² Zie <https://www.nationaleombudsman.nl/nieuws/onderzoeken/2017095-belastingdienst-treft-232-gezinnen-met-onevenredig-harde-actie>

Antwoord vraag 5

Ik heb geen aanleiding te veronderstellen dat de Belastingdienst/Toeslagen samen met Landsadvocaat niet behoorlijk heeft geopereerd. Ik verwijs in dit verband ook naar de antwoorden op de vragen twee, drie en vier.

Vraag 6

Herinnert u zich de volgende aanbeveling uit het rapport van de Ombudsman en heeft de Belastingdienst deze netjes uitgevoerd:

“Toeslagen heeft een groot aantal gezinnen door zijn onevenredig harde aanpak in financiële problemen gebracht en hun vertrouwen geschonden. Het is aan Toeslagen om het geschonden vertrouwen te herstellen. De Nationale ombudsman beveelt Toeslagen aan om de vraagouders die overlast hebben ondervonden door de aanpak van Toeslagen excuses aan te bieden en een tegemoetkoming te bieden voor het aangedane leed”?

Antwoord vraag 6

Het in vraagstelling opgenomen citaat uit het rapport van de Nationale ombudsman is neergeslagen in aanbeveling drie van het rapport. Ik verwijs in dit verband naar het antwoord op vraag zeven waarin ik op alle aanbevelingen inga.

Vraag 7

Kunt u de conclusies en aanbevelingen van de Ombudsman een voor een nalopen en aangeven of u van mening bent dat er voldoende uitvoering aan gegeven is?

Antwoord vraag 7

De Nationale ombudsman heeft op 7 augustus 2017 het rapport “Geen powerplay maar fair play” uitgebracht over de CAF-11 zaak, waarin op basis van twee conclusies vier aanbevelingen worden gedaan. Kort gezegd concludeert de Nationale ombudsman dat Toeslagen bij het opsporen en bestrijden van misbruik het burgerperspectief uit het oog heeft verloren daarnaast wordt Toeslagen de trage behandeling van de bezwaarschriften verweten.

De Nationale ombudsman beveelt Toeslagen aan om:

- 1: voortaan - als hij de rechtmatigheid van een lopende kinderopvangtoeslag wil onderzoeken en de lopende toeslag wil opschorten of beëindigen - de procedure te volgen zoals de wetgever deze voor ogen had en ook overigens te voldoen aan het behoorlijkheidsvereiste van ‘fair play’.
- 2: als deze een toeslag(aanvraag) afwijst of beëindigt omdat de aanvrager onvoldoende gegevens of bewijsstukken heeft aangeleverd - in de beschikking duidelijk aan te geven welke informatie en / of bewijsstukken ontbreken of niet voldoen aan de eisen.
- 3: de vraagouders die overlast hebben ondervonden door de aanpak van Toeslagen excuses aan te bieden en een tegemoetkoming te bieden voor het aangedane leed.
- 4: de voorheen afgewezen bezwaarschriften en de lopende beroepszaken binnen een termijn van drie maanden ambtshalve te toetsen aan de uitspraak van de Raad van State d.d. 8 maart 2017. In die uitspraak oordeelde de Raad van State dat Toeslagen bij de beëindiging van het kinderopvangtoeslag-voorschot niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen en in strijd met de voor opschorting geldende regels heeft gehandeld. Deze aanbeveling geldt alleen voor de dossiers waarin betrokkenen voldaan hebben aan hun informatieplicht en alle benodigde gegevens en bewijsstukken aan Toeslagen hebben verstrekt. De Nationale ombudsman verzoekt Toeslagen om hem over drie maanden te informeren over de voortgang en de uitkomsten van deze herbeoordeling.

Toeslagen stopt een toeslag niet meer lopende een onderzoek naar de rechtmatigheid van de aangevraagde toeslag. Pas als uit het onderzoek blijkt dat er geen recht bestaat, wordt de toeslag gestopt. Wel kan, indien noodzakelijk geacht, de uitbetaling van het voorschot tijdelijk worden opgeschort. In de communicatie naar de aanvragers wordt duidelijker aangegeven waarom er geen recht op de toeslag bestaat. Wanneer de reden ligt in het niet overleggen van alle benodigde stukken, wordt duidelijker aangegeven welke stukken ontbreken of niet voldoen. Er zijn excuses gemaakt aan de gedupeerde ouders.

Toeslagen stelt zich coulant op waar het gaat om de termijn waarbinnen de opvangkosten moeten zijn voldaan. Toeslagen betracht coulance bij het treffen van een betalingsregeling. Dit betekent dat een aanvrager eerder in aanmerking komt voor een betalingsregeling waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke draagkracht, wat leidt tot een lager te betalen maandbedrag.

Na herbeoordeling van alle dossiers is gebleken dat **ongeveer 100 PM ouders over 2014** (geheel of gedeeltelijk) recht hebben op kinderopvangtoeslag. Een aanvrager die van mening is dat bij hem de uitspraak van de Raad van State van 8 maart 2017 niet of niet juist is toegepast kan zich bij de Belastingdienst/Toeslagen melden. Het dossier wordt dan opnieuw beoordeeld.

In dit verband merk ik nog op dat aan de ingestelde adviescommissie onder meer het volgende is gevraagd: "Welke beleids- en beoordelingsruimte heeft de Belastingdienst/Toeslagen naar het oordeel van de Adviescommissie in de verdere afhandeling van de zogenoemde CAF11-zaken en in aanverwante zaken, mede in het licht van de uitspraak van de Raad van State van 24 april 2019, en wat kan hierbij als een voor alle betrokkenen passende oplossing worden gezien? De Adviescommissie wordt hierbij uitdrukkelijk gevraagd zowel de doorwerking naar de nog lopende zaken als naar de onherroepelijk vaststaande zaken te bezien".

Vraag 8

Hoeveel kosten heeft de Belastingdienst gemaakt in alleen al deze zaak (onder andere eigen kosten, kosten eigen advocaat, kosten landsadvocaat)?

Antwoord vraag 8

Ik heb dat laatstelijk in mijn brief van 29 maart 2019 aan uw Kamer gedaan over de kosten tot februari 2019 in de CAF 11 zaken. Het gaat om het totaal van inzet van de Landsadvocaat bij de verschillende afgesloten en nog lopende bestuursrechtelijke procedures, de lopende procedure rondom de civiele schadeclaim en algemene advisering in het kader van CAF 11. De in de brief genoemde kosten zijn € 282.000. Dit is afgerond op duizenden euro's en omvat honoraria, kantoorkosten, verschotten en BTW.

Vraag 9

Kunt u aangeven hoe u aankijkt tegen de zaken die nog lopen in de CAF 11-zaak en hoe u ervoor gaat zorgen dat ouders niet onnodig rechtszaken tegen de overheid moeten blijven voeren?

Antwoord vraag 9

De Belastingdienst/Toeslagen past de nieuwe jurisprudentie zoals gebruikelijk toe vanaf datum uitspraak (24 april 2019) op alle niet nog niet onherroepelijk vaststaande beschikkingen en toekomstige beschikkingen, en dus ook op de nog lopende zaken in CAF 11.

Het kan altijd voorkomen dat de Raad van State tot een ander oordeel komt dan de rechtbank of Belastingdienst/Toeslagen. Dat betekent niet dat er onnodig is geprocedeerd.

Vraag 10

Ziet u aanleiding om zaken van ouders die niet hebben doorgeprocedeerd tot de Raad van State en nog lopende zaken opnieuw te bestuderen en te beoordelen?

Antwoord vraag 10

De Belastingdienst past de nieuwe jurisprudentie zoals gebruikelijk toe vanaf datum uitspraak (24 april 2019) op alle nog niet onherroepelijk vaststaande beschikkingen. Het is een algemene beleidslijn dat in beginsel naar aanleiding van nieuwe jurisprudentie op onherroepelijk vaststaande beschikkingen niet wordt teruggekomen, omdat de nieuwe jurisprudentielijn geldt vanaf moment van uitspraak.

In dit verband merk ik nog dat aan de ingestelde adviescommissie onder meer het volgende is gevraagd: "Welke beleids- en beoordelingsruimte heeft de Belastingdienst/Toeslagen naar het oordeel van de Adviescommissie in de verdere afhandeling van de zogenoemde CAF11-zaken en in aanverwante zaken, mede in het licht van de uitspraak van de Raad van State van 24 april 2019, en wat kan hierbij als een voor alle betrokkenen passende oplossing worden gezien? De Adviescommissie wordt hierbij uitdrukkelijk gevraagd zowel de doorwerking naar de nog lopende zaken als naar de onherroepelijk vaststaande zaken te bezien".

Vraag 11

Hoe vaak is in de CAF 11-zaak iemand (vraagouder, gastouder of bureau) veroordeeld?

Antwoord vraag 11

Er hebben geen veroordelingen plaatsgevonden in de CAF-11 zaak.

Vraag 12

Hoe vaak heeft de rechter de Belastingdienst (gedeeltelijk) in het ongelijk gesteld in CAF 11-zaken?

Antwoord vraag 12**Antwoord PM ALLE GETALLEN**

Bij de rechtbank is 58 maal beroep ingesteld door belanghebbenden. Dit heeft geleid tot:

Beroep ingetrokken door belanghebbende: 14;

Beroep niet ontvankelijk: 6;

Beroep ongegrond: 24;

Beroep gegrond met instandhouding van het rechtsgevolg: 3;

Beroep gegrond: 7;

Voorlopige voorziening afgewezen wegens geen spoedeisend belang: 1;

Nog lopend: 3.

De Belastingdienst/Toeslagen is bij rechtbank dus tienmaal in het ongelijk gesteld.

Bij de Raad van State is eenmaal hoger beroep ingesteld door de Belastingdienst/Toeslagen.

In deze zaak is de Belastingdienst/Toeslagen in het ongelijk gesteld.

Bij de Raad van State is 24 maal hoger beroep ingesteld door de belanghebbenden. Dit heeft geleid tot:

Hoger beroep ingetrokken door belanghebbende: 6;

Hoger beroep niet ontvankelijk: 1;

Hoger beroep ongegrond: 6;

Hoger beroep gegrond: 4;

Verzet ongegrond: 1;

Herzieningsverzoek ongegrond: 1;

Nog lopend: 5.

De Belastingdienst/Toeslagen is bij de Raad van State dus vijfmaal in het ongelijk gesteld.

Vraag 13

Gaat u persoonlijk om de tafel zitten met de ouders die jarenlang hebben moeten wachten en daardoor niet veel vertrouwen hebben in de Belastingdienst/Toeslagen en/of de landsadvocaat? Zo ja, wanneer?

Vraag 14

Mogen de ouders iemand meenemen die hen kan bijstaan?

Antwoord op de vragen 13 en 14

In het debat van 21 maart 2019 met uw Kamer heb ik aangegeven dat ik samen met de Toeslagencontact laat opnemen met de ouders om het gesprek aan te gaan. Ik heb daar aangegeven dat ik mij in het gesprek met de ouders niet ga uitlaten over een eventueel juridisch geschil. Dat hoort thuis in de rechtszaal. Het gesprek heeft wat mij betreft echt het doel om het onbegrip dat nog bij de ouders leeft te helpen oplossen. De eerste ambtelijke gesprekken hebben plaatsgevonden. Mijn gesprek met de ouders staat gepland op 11 juni aanstaande.

Vraag 15

Herinnert u zich dat u in het debat op 21 maart 2019 3 het volgende heeft gezegd: "In ieder geval trof de dienst bij het gastouderbureau blijkbaar een hoop gevallen aan, waarschijnlijk van gastouders die ervoor werkten, waarin de papieren niet in orde waren, waarin uren werden gedeclareerd die er niet waren en nepfacturen werden geschreven. Er waren overzijds dingen. Er was echt veel aan de hand. Dat is geen lichtzinnig moment geweest. Op dat moment besluit zo'n team: hier lijkt er sprake van een facilitator. Dit is geen individueel geval dat vragen oproept, maar hier lijkt erop dat iemand, een bureau, echt bezig is om dingen te organiseren"?³

Antwoord vraag 15

Ja.

Vraag 16

Kunt u de uitspraken in de vorige paragraaf helder en een voor een onderbouwen?

Antwoord vraag 16

De onderbouwing voor mijn in vraag vijftien aangehaalde opmerkingen in het debat is te vinden in mijn brief aan uw Kamer van 11 oktober 2018. Daar heb ik het volgende opgemerkt:

"De zaak is onderdeel van het project CAF 11; een project van Toeslagen dat zich richt op een specifiek gastouderbureau en de daarbij aangesloten gastouders. Dit project werd uitgevoerd door het Combiteam Aanpak Facilitators (CAF) van de Belastingdienst, dat tot doel heeft fraude, gepleegd door facilitators, gestructureerd en zichtbaar in kaart brengen, aan te pakken en te voorkomen.

Het project startte in 2013 na signalen van de GGD. Het CAF-11 team deed naar aanleiding van deze signalen onderzoek. De bevindingen uit dit onderzoek waren reden voor verdere controle. Begin 2014 vonden er daarom controlebezoeken plaats bij ongeveer 20 gastouders en bij het gastouderbureau. Geconstateerd werd dat de administratie van de onderzochte gastouders en het gastouderbureau op veel punten inderdaad niet klopte."

Vraag 17

Kunt u deze vragen zorgvuldig beantwoorden en wel voordat u het eerste gesprek met de ouders aangaat?

³ Debat over het evaluatierapport over het onterecht terugvorderen van kinderopvangtoeslagen, Handeling 2018-2019, nr. 65 item 9

Antwoord vraag 17

Ik probeer Kamervragen altijd zo zorgvuldig mogelijk te beantwoorden. De vragen zijn zo spoedig mogelijk beantwoord.